

vedrører i hvert Fald ikke vort Selskab, som, saa længe Filmen overhovedet har bestaaet, baade har produceret Films og udlejet fremmede Films.

I øvrigt kan vi ikke tilbageholde den Bemærkning, at det maa synes urimeligt, at et Udlejnings-selskab, som maaske har været drevet i flere Aar, mister Retten til at udleje fremmede Films, hvis det producerer en dansk Film. Resultatet af Bestemmelsen bliver, at enhver Dansk, der blot opfylder de almindelige Betingelser i § 15, maa udleje udenlandske Films, alene med Undtagelse af den, som producerer en dansk Film. Dette stemmer daarligt med Lovgivningsmagtens almindelige Ønske om at fremme dansk Filmsproduktion.

Med Hensyn til det Undtagelsestilfælde, i hvilket Udlejning af fremmede Films skulde kunne ske, skal vi bemærke, at denne Undtagelsesregel („Betydning“ for Afsætning af dansk Produktion...) efter vort Skøn er formuleret for ubestemt og ikke vil egne sig som Vejledning ved praktiske Dispositioner. En vis „Betydning“ vil det vel altid have, hvis man f. Eks. skal sælge en dansk Film til Tyskland, om man tidligere har købt tyske Films. Men hvor stor Betydning det har, vil vel ofte være vanskeligt at fastslaa, og endnu vanskeligere vil det være for den, der skal disponere i en given Situation, at vide, om Betydningen nu ogsaa er saa stor i det foreliggende Tilfælde, at man ikke overtræder Loven ved at købe den paagældende fremmede Film. Bestemmelsen giver derfor efter vort Skøn ikke nogen Rettensnor, som det er muligt at arbejde efter i det praktiske Liv.

Naar det i 2det Punktum i § 16 siges, at danske Films i øvrigt kun maa udlejes igennem Statens Filmcentral, finder vi ogsaa denne Bestemmelse uheldig. Vi forstaa Ordet „i øvrigt“ saaledes, at danske Films, som Producenten ikke selv udlejer, kun maa udlejes af Statens Filmcentral. I Praksis er det nu flere Gange hændt, at Personer, der har haft en særlig Filmsidé eller specielle Kunstnere til Disposition, for egen Risiko har ladet optage en Film paa et bestaaende Atelier og ladet den udleje gennem Ejerens Udlejningsorganisation. Der skulde vel ikke være Anledning til at hindre, at saadan Fremgangsmaade kunde finde Sted fremtidig. Naar vort Selskab baade har en gammel organiseret Udlejningsafdeling og de fornødne Atelierer og tekniske Hjælpemidler til Optagelse af Films, bør vi vel ikke i Fremtiden være hindret i at stille denne Organisation til Disposition for Personer, der i enkelte Tilfælde ønsker at producere en dansk Film. De bestaaende Produktions-selskaber er i øvrigt, ved at give Kredit for Atelierleje og Laboratoriearbejde, ofte Medfinancier ved Optagelsen af saadanne Films og muliggør Produktionen ved disse Kreditter. Filmens Udlejning gennem Produktions-selskaberne er da en Sikkerhed for den overtagne Risiko, som man ikke kan give Afkald paa. I øvrigt skal vi henlede Opmærksomheden paa, at Filmcentralen efter Forslaget kun maa beskæftige sig med Indkøb og Udlejning af „kulturelle og kunstnerisk værdifulde Films“, og da en dansk Underholdningsfilm ofte ikke vil henhøre under denne Kategori, vil den Producent, som ikke selv har nogen Udlejningsorganisation, ikke kunne faa sin Film udlejet.

I 2det Stykke i § 16 indeholdes først et Forbud mod den saakaldte „blindbooking“. Et saadant Forbud er formentlig her i Landet uhensigtsmæssigt. „Blindbooking“ finder kun Sted i ringe Omfang, men kan være nødvendig. Hvis der f. Eks. kommer en ny Chaplin-Film eller en anden meget stor Film frem, kan det være nødvendigt, for at sikre sig en saadan Film, at leje den ubeset. Det ses ikke, hvilken samfundsmæssig Interesse der kan være i at hindre dette. En Film af den Kvalitet vil under alle Omstændigheder blive opført, og om det da sker paa det ene eller det andet Teater, maa vel være ligegyldigt. Det Teater, der antager Filmen ubeset, f. Eks. efter at have læst udenlandske Kritikker, maa løbe den forretningsmæssige Risiko derved. At det skulde være noget Overgreb fra Udlejnings-selskabets Side at søge Filmen afhændet ubeset, kan ikke erkendes. Der er efter vor Formening ingen Anledning til at give Lovbestemmelse paa dette Punkt, saa meget mere som der, saa vidt vides, heller ikke er fremsat noget Ønske herom fra Biografteaterejernes Side.

Med Hensyn til block-booking maa det erkendes, at denne Fremgangsmaade kan give Anledning til visse Misbrug, men paa den anden Side kan block-booking ogsaa være i Biografteaterejernes Interesse. Fra Lovgivningsmagtens Side at gribe ind paa et saadant Omraade synes os dog ganske upaakrævet. Efter vor Formening maa Diskussioner om dette Emne naturligt i første Række føres mellem Films-